

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1555/2024
04.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дениса Живковића и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дениса Живковића - адвоката Николе Радојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 8К. 738/22 од 16.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 892/24 од 29.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дениса Живковића - адвоката Николе Радојевића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 8К. 738/22 од 16.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 892/24 од 29.08.2024. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 54. став 3. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 8К. 738/22 од 16.04.2024. године, окривљени Денис Живковић, поред осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година. Одлучено је о имовинскоправном захтеву оштећеног и трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 892/24 од 29.08.2024. године усвојене су жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и Дениса Живковића и пресуда Основног суда у Панчеву 8К. 738/22 од 16.04.2024. године преиначена тако што је Апелациони суд у Београду због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ окривљеног Дениса Живковића, поред осталих, осудио на казну затвора у трајању од 4 године, док је жалбе бранилаца

окривљених АА, ББ и Дениса Живковића у преосталом делу одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дениса Живковића - адвокат Никола Радојевић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде укине у смислу одредбе члана 492. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 54. став 3. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Дениса Живковића - адвокат Никола Радојевић, као незаконите доказе означава службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места Кт број 450-801/2012 од 14.09.2012. године (погрешно означава датум као 12.09.2012. године) и фотодокументацију под ознаком Ув бр. 801/12 од 13.09.2012. године. Незаконитост наведених доказа бранилац види у чињеници да су означени докази прибављени приликом претресања куће која је у власништву таште окривљеног Дениса Живковића која се налази у ..., улица ..., а које претресање је спроведено без наредбе суда. У вези са изнетим бранилац цитира одредбе члана 152. и 158. новог Законика о кривичном поступку.

Међутим, законитост наведених доказа с обзиром да су прибављени пре почетка примене сада важећег Законика о кривичном поступку (01.10.2013. године), сходно одредби члана 604. став 1. тог законика, Врховни суд је ценио према одредбама ЗКП („Службени гласник РС“, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09 и 76/10) – у даљем тексту „раније важећег ЗКП“.

Имајући у виду цитирану одредбу члана 604. став 1. Законика, Врховни суд налази да су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су напред означени докази незаконити докази, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 78. став 1. раније важећег ЗКП прописано је да претресање наређује суд, писмено образложеном наредбом.

Из списка предмета произлази да је на записнику о претресању стана и других просторија ПС Ковачица од 12.09.2012. године извршено претресање у улици ... у ..., да је претресању присуствовао и држалац стана, овде окривљени Денис Живковић, а како

је то констатовано на записнику, као и да је претресање стана и других просторија извршено на основу наредбе Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици КРИ 319/12 од 12.09.2012. године која је донета на основу члана 78. став 1. ЗКП од стране истражног судије Павел Кукучка и којом је наређено: претресање стана и осталих просторија у кући Дениса Живковића из ..., улица ...; претресање стана поверава ПС Ковачица и има се извршити у свему по одредбама члана 78, 79. и 80. раније важећег ЗКП. У наведеној наредби је означено да против Дениса Живковића стоје основи сумње да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3. КЗ и да постоји вероватноћа да ће се у кући и помоћним објектима Дениса Живковића пронаћи предмет извршења кривичног дела и то новац, обућа и др.

Имајући у виду наведено, нетачни су наводи захтева за заштиту законитости да су овлашћена службена лица приступила претресању просторија и објеката који се налази у ..., улица ... без наредбе суда и да су том приликом прикупили доказе – фотодокументацију која је заведена под ознаком Ув бр. 801/12 од 13.09.2012. године и службену белешку крим. техничком прегледу лица места Кт бр. 450-801/2012 од 12.09.2012. године.

Поред изнетог, указујући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као незаконит доказ бранилац окривљеног означава и исказ сведока ВВ полицијског службеника који је дат током истражног поступка дана 10.10.2012. године, а при ком исказу је сведок остао и на главном претресу дана 18.03.2024. године. Незаконитост овог доказа бранилац окривљеног види у чињеници да се сведок - полицијски службеник у свом исказу изјашњавао о садржају обавештења које је добио од окривљеног Дениса Живковића, односно да се изјашњавао се о томе шта је окривљени Денис Живковић рекао (како је признао извршење кривичног дела, ко је у томе учествовао, на који начин је дошао до таштине куће, како је у пртлажном делу возила превозио ББ и АА...).

По ставу Врховног суда основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дениса Живковића - адвоката Николе Радојевића указује да је записник о саслушању сведока - овлашћеног службеног лица ВВ на записнику у истрази Ки 1065/12 од 10.10.2012. године прибављен супротно члану 16. став 1. ЗКП, обзиром да се овлашћено службено лице ВВ на том записнику изјашњавао о чињеницама и околностима које је сазнао од окривљеног Дениса Живковића, а не о својим непосредним сазнањима и опажањима.

Међутим, по оцени овога суда, иако је записник о саслушању сведока ВВ дат пред истражним судијом дана 10.10.2012. године у предмету Ки 1065/2012 незаконит доказ, правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер ова повреда поступка не постоји ако је с обзиром на друге доказе очигледно да би се и без тог доказа била донета иста пресуда.

Наиме, чињенице које су биле предмет доказивања у вези извршења кривичног дела за које је окривљени Денис Живковић поред осталих, оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама нижестепени судови су утврдили и на основу других доказа ближе наведених у образложењу првостепене пресуде, као и на основу одбране самих окривљених.

Поред изнетог, на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног као незаконит доказа означава и саслушање окривљеног Дениса Живковића датом на саслушању пред полицијским службеницима, јер сматра да је било недозвољеног притиска и утицаја на окривљеног, због чега је овај доказ супротан ЗКП и на њему се не може заснивати пресуда.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 4., став један и два дао довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Имајући у виду све наведено, неосновани су сви наводи захтева за заштиту законитости у којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 54. став 3. ЗКП наводима да је суд као отежавајућу околност означао да је кривично дело извршено са директним умишљајем, планирано, што указује на упорност, а што је супротно члану 54. став 3. КЗ, јер директни умишљај представља облик виности и као такав обележје кривичног дела.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је другостепени суд - Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 892/24 од 29.08.2024. године која се захтевом за заштиту законитости поред осталог побија, усвојио као основане жалбе бранилаца окривљених и то у погледу одлуке о кривичној санкцији, преиначио првостепену пресуду и окривљеног Дениса Живковића осудио на казну затвора у трајању од 4 године и у образложењу пресуде ценио олакшавајуће и отежавајуће околности на страни овог окривљеног. Како, у конкретном случају, другостепени суд који је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, као отежавајућу околност није ценио директни умишљај, планирано дело које указује на упорност, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 54. став 3. КЗ.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног означава повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац окривљеног у суштини указује на повреду закона из члана 440. ЗКП (бранилац у захтеву и сам означава наведену повреду закона) наводима да из утврђених чињеница не произлази да је окривљени Денис Живковић на било који начин допринео извршењу кривичног дела, а камоли предузимање радње извршења кривичног дела које му се ставља на терет. Наиме, по ставу одбране, чињенично стање које је наводно суд утврдио у овом поступку је потпуно погрешно перципирао, односно утврђено.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава и образлаже повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 441. став 1. ЗКП нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић